

Càntut

Cançons de tradició oral

El mariner

Núria Carrera i Molas, Beget

1.(...)n'hi ha u - na don - ze - lla, n'hi ha u - na don - ze - lla,
2.Quan n'ha sét a mig bro - dar li'n fal - ta se - da, li'n fal - ta se - da,
3."Ma - ri - ner, bon ma - ri - ner, en por - tés - siu se - da en por - tés - siu se - da?"

qu(e) en bro - da - va un mo - ca - dor, n'és per la rei - na, n'és per la rei - na.
ja en veu ve - nir un ma - ri - ner molt lluny de ter - ra, molt lluny de ter - ra.
"De qui - na llei la vo - leu, gro - ga o ver - me - lla, gro - ga o ver - me - lla?"

-Vermelleta la'n vull jo, n'és millor seda.

-Pugeu a dalt de la nau, triareu d'ella.

Mariner es posa a cantar cançons molt belles;

amb el cant del mariner s'hi ha adormideta.

Quan(t) ella s'hi despertà, es trob(a) lluny de terra:

-Mariner, el bon mariner, torneu-me en terra.

-Cum vos hi tornaré jo? Som(s) lluny de terra.

-De tres germanes que en som som la més bella.

L'una és casada amb un duc l'altra és princesa,

i jo, tristeta de mi, som marinera.

-No en sou marinera, no, que en sereu reina,

reina de Portugal, també *Inglaterra*.